

NUMĂRUL 10 BANĂ

ABONAMENTELE

În țară, pe an 20 lei

„streinătate 40 „

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

REDACȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENȚEI — No. 3

EPPOCA

NUMĂRUL 10 BANĂ

ANUNCIURILE

Pagina III-a, linia 30 bani

„ IV-a, „ 15 „

INSERȚIUNI și RECLAME, linia corp 8, 2 lei

ADMINISTRAȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENȚEI — No. 3.

Trădarea Guvernului și Presa

CHESTIE LĂMURITĂ

Eram foarte curioși să vedem cum Voința Națională va primi teribila lovitură dată infamiei ei, și ce va bolborosi ca răspuns.

Am citit și, dară acea foaie nu ar fi dus o campanie cu știință infamă și mizerabilă, de sigur că oare-care sentiment de comizerare ne-ar fi cuprins.

Ma! înțiu, Voința caută a-și justifica credința pe care a avut-o despre falsitatea actului, reproducind din nou comunicatele sau notițele apărute prin Maiu în deosebite gazete din Budapesta sau Viena, comunicate și notițe, adaugă Voința, ce re toate declară de fals actul în discuție.

Lasă, că după cum am dovedit altă dată pe larg, aceste dezmințiri nu au nici o valoare, făcute cu jumătate de glas și emanate de la guvernul al cărui spion Sturdza este, dar astăzi când se știe lămurit origina ambelor acte ex batede d. Take Ionescu, este înverdat că acele comunicate și notițe, nu dezmintează nimic, ci ergolau pe o simplă confuzie.

Să dovedim: În primul moment, am crezut cu toții că ambele acte, atât acel recunoscut de exact cit și cel acuzat de fals, emanează de la Wlassics, ministrul instrucției Ungariei.

Or, în realitate atât scrisoarea Mitropolitului Roman cit și cea a protopopului Voina, ne arată că actul incriminat a fost trimis de la cabinetul Primului-ministru al Ungariei.

Odată acestea știute, cititorii vor vedea îndată că toate așa numitele comunicate ungurești, o mai repetat, asupra acestor erori apasă și pe baza ei fac dezmințiri! Așa, în o notiță de la Budapesta din 2 Maiu, relativă la L'Indépendance Roumaine, citim: «Pe baza unor informații autorizate, putem asigura că d. Wlassics (ministrul instrucției) n'a adresat mitropolitului de cit numai un singur rescript»

Exactul adevăr; și a-și aslazi se știe că al doilea rescript — cel cu pricina — nu plecase de la cancelaria d-lui Wlassics, ci de la gremiul (cabinetul) primului ministru al Ungariei.

Allă dezmințire. La 29 Maiu stil nou, biroul Ungar de corespondență telegrafică din Budapesta trimetea ziarelor o nouă lămurire în care să vorbea de modul cum d. Take Ionescu și-a procurat cel întâi act, rescriptul d-lui Wlassics, ministrul de instrucție, și apoi să adăuga: «unul rescript pe care ministrul Wlassics l'a adresat».

Din aceste cuvinte, și mai cu seamă din cuvintul unu-ului, Voința Națională trăgea concluzia că al doilea rescript este fals !! fără să aibă buna credință a se gândi că se poate ca un rescript să nu fie adresat de d. Wlassics și totuși să nu fie fals, ci să pornească din altă cancelarie.

Eată pe ce comunicate Voința Națională a Jus timp de patru luni de zile campania falșului.

Aslazi, când ea reproduce din nou aceste notițe pentru a se justifica să vede mai bine decit ori cind subviditatea lor și cum nu era permis unor oameni de bună credință ca pe baza lor să ducă odioasa campanie cunoscută.

Trecem mai departe. Voința are curajul să reproducă din nou cuvintele de tagăduire ale lui Sturdza din Camera și din Senat, susținind și acum că primul-ministru nu a dat nici o informație guvernului ungar în chestia subvenției școlilor din Brașov.

Și ca tot-d'una, mizerabilă cum este «Voința», adaugă că informațiile pe care le posedă guvernul unguresc, le are de la 1894, de la guvernul conservator, și sfârșete prin a afirma că cuvintele din rescriptul d-lui Wlassics «din probele documentale procurate de către guvernul regesc» să referă nu la informațiile date de Sturdza, ci la acele date în 1894 de către conservatori!

Criminalul un moment zdrobit, își ridică din noul capul și continuă a-și face mizerabila lui meserie.

Ei bine, iarăși a pățit-o Voința. Calomnia, de astă-dată sub formă de adevăr, se întoarce în contra ei și a stăpînului ei.

Cum că rescriptul eșit din cancelaria primului ministru — rescript până acum considerat ca fals, astăzi dovedit de adevărat — vorbește nu despre date sau informații căpătate mai înainte, ci de

date și informații căpătate în anul acesta chiar, adică în anul 1898, lucrul se dovedește din următorul pasagiu din acel rescript:

«In urma acestora, guvernul ungar regesc s'a nuzit a se informa despre starea reală a lucrurilor și pe baza acelor date — o parte Vi s'a comunicat Exzellenței Voastre, în 22 Martie prin Excelența sa d. prim-ministru — s'a convins că ajutorul anual dat de guvernul român până la 1876 pe față, a devenit secret și că autoritățile susținătoare a școlilor din Brașov, cu toată ordinaștea ministerială din 1876 și, ce e mai mult, în contra art. de lege XXX din 1883 § 72 și primesc, ba chiar urgentază.»

Cind guvernul ungar a năzuit a să informa? Rescriptul o spune: la 22 Martie 1898 guvernul Maghiar a comunicat o parte din datele despre care se informase.

Cind a trebuit să se informeze? Cu trei sau patru ani înainte sau chiar atunci cind știe și cind se grăbește a comunica cele aflate, adică în luna Martie 1898. Și îndată ce guvernul unguresc a luat acele informații, imediat a și intervenit la guvernul român.

În adevăr, iată cum continuă rescriptul:

«Din cauza aceasta, s'a văzut necesită a interveni la guvernul regesc prin cale diplomatică în chestia subvenției, și acesta a dat în privința subvenției o notă afirmativă ou în dicarea sumei.»

Cind a intervenit către guvernul român, cine era la putere, și cine a dat o notă afirmativă cu indicația sumei?

Guvernul ungar a intervenit după 22 Martie 1898 sub președinția d-lui Sturdza, iar cel care pe cale diplomatică a dat lămuriri asupra subvenției indicând suma, nu este de cit ministrul de externe d. Sturdza!

Și eu această ocizie se explică și fraza din rescriptul d-lui Wlassics «din probele documentale procurate de către guvern». Rescriptul ministrului de instrucție poartă data de 18 Aprilie. El este posterior rescriptului primului ministru. Informațiile precum și nota diplomatică a lui Sturdza prin care se făcea cunoscut subvenția și indicația sumei, erau deja șosite. Prin urmare, d. Wlassics, cind vorbește de «probele documentale», la informațiile date de spionul Sturdza se referă; și nu poate să se refere la altele.

Chestia este lămurită. În articolul acesta al Voinței un lucru ne bucură, este că foaia colectivă e nevoită să recunoască la urmă că actul pe care îl tratase de fals luni întregi, este adevărat, sau după expresia ei, «se pare că există».

Este cea mai mare răsunare a noastră și cea mai mare confundare a redactorilor ei și a patronului lor calomniator și mincinos.

Trădarea Guvernului și Presa

— Impresionat —

Presa guvernamentală. — Presa conservatoare. — Presa opozantă.

Presa guvernamentală

Trei ziare are guvernul la dispoziția sa, și toate trei răspund în treisfaturi diferite la senzaționala desvălură ale părintelui Voina, cari dovedesc negru pe alb trădarea primului ministru Sturdza.

Ziarul scris francezește, care de la început luase apărarea primului ministru, acum, în fața evidenței e silit a recunoaște autenticitatea ambelor acte. Dar continuă a susține pe Sturdza, neîndoindu-se de patriotizmul său, și face pe guvernul unguresc mincinos, fiind că a dezmintit autenticitatea unuia din cele două rescripte.

Acest organ crede, că întreaga afacere va trece acum în domeniul diplomatic și că Sturdza ar trebui să ceară explicații de la guvernul unguresc. Cu toate acestea, ziarul guvernamental recunoaște că acum chestia trădării a intrat într-o nouă fază și că trebuie pe deplin lămurită.

Liberalul a fost alt de erud izbit de dovezile produse, în cit a cazul subit în domeniul. Într-un scurt articol din capul paginei I continuă a striga cu furia nebunului pus în cămășa de forță, că d. Take Ionescu tot rămâne falsificator de acte.

Și-apoi, în al doilea articol, își varsă balele în contra românilor de peste hotare, ameninșând pe românii transilvăneni din țară, cu expulzarea.

Voința Națională își face impresia fiului rădăci, care strigă: ergo peccavi! dar apoi revine iar cu oare care islăla la sentimentele colectivistice și spune că dacă d. Take Ionescu nu e falsificator, atunci e trădător, căci numai d. sa putea să trădeze guvernului unguresc secretele Statului român! Săraca Voința!

Presa conservatoare

Timpul e constatat de desvălurile părintelui Voina, cari pe de o parte dau o strălucită satisfacție d-lui Take Ionescu, acuzat de șase luni de către reptilele guvernului, că a usat de acte falșe în contra guvernului român; iar pe de altă parte, dovedesc cu prisosință că primul ministru al României, ajuns la putere prin specularea criminală a durerilor celor trei milioane de români de sub stăpînirea ungurescă, acum pune la dispoziția guvernului ungar secretele Statului român, ca să desfințese prin ele focarele culturale române din Transilvania.

Constituționalul, prin chiar titlul primului său articol arată imensitatea indignării sale în contra trădătorului. «Horribile» e titlul articolului.

Presa opozantă

Drapelul n'a apărut ori, fiind sărbătoare. Dreptatea exprimă profunda sa indignare, prin titlul pe care l'are în fruntea paginii sale:

Goniți cu pietre pe Sturdza-Esterhazy!

Adevărul a rămas încremenit de această nouă dovadă a trădării și a căzut în ecstetism. El cere izgonirea lui Sturdza dela putere.

Lumea Nouă, pare că apare la Paris, căci nu se preocupă de cit numai de salvarea lui Dreyfus.

O INFAMIE

Am semnalat erii un articol infam, apărut luni în ziarul guvernamental Liberalul. Il reproducem azi în întregime, pentru ca toată lumea să vadă cit de jos au căzut trădătorii cari spre rușinea țării dețin încă puterea. Iată articolul:

«PENTRU FRATI»

«Sub titlul acesta, un amic al ziarului nostru ne trimete spre publicare următoarele reflecțiuni:

«Regatul Romîni s'a format și dezvoltat prin inteligența, vigoarea, devotamentul plin la sacrificiul vieții și munca stăruitoare a fiilor acestui țari. Cu toate că nu a trecut mult timp de cind mari nevoi apăsau încă asupra noastră și de cind conducătorii noștri erau zilnic preocupați de înlăturarea lor și așezarea bazelor noi ale Statului modern romîn, așa în cit dezvoltarea României este încă în curs de organizare, totuși în regatul romîn se găsește ca și în trecut, ospitalitate, și încurajare pentru tot ce este cinstit și muncitor.

«În trecut, locuitorii regatului au luptat pentru apărarea casei și moșiei și, cu ajutorul lui Dumnezeu, au reușit să și-le scape.

«Cu toate nevoile și urgiile ce au trecut peste el, poporul și-a păstrat și demnitatea firească și bunele și generoasele lui deprinderi: a păstrat nevoile pentru el și a pus casa și masa la dispoziția vecinului.

«Astăzi nu mai e un secret pentru nimeni că aci au găsit sprijin și ajutor mult din acel carl, pentru un motiv său altul, au părăsit locul nașterii făcînd apel la această țară și că adesea, foarte adesea, crimitorii Statului romîn au fost nedrepti cu cei născuți și crescuți aci pentru a îmbrăși pe cei născuți și crescuți aiurea.

«Poporul regatului romîn, tot făcînd ce poate pentru alții, are însă de făcut încă mult pentru el; și de acia este indispensabil să-l se lase liniștea necesară spre a se desvolta în pace.

«Ca în ori-ce țară liniară, e firesc ca luptele interne pentru dezvoltarea internă a Statului să ia din cînd în cînd un caracter mai acut. Se poate chiar ca, uneori, să se ajungă și la violențe — cari se manifestă mai cu seamă prin presă — din cauza patimelor politice, adesea puțin justificate. Se mai poate întârși ca luptele violente dintre partide să grăbească cite odată progresul.

«Dar toate acestea, fie că dau rezultate bune, fie că dau rezultate rele, ne privec exclusiv pe noi cetățenii regatului romîn și pe locuitorii acestui regat cari, de și n'or fi cetățeni, dar sunt născuți și crescuți aci, trăesc aci, și au interesele aci și înțeleg să rămînă aci, legați de soarta acestei țări și la bine și la rău.

«Și dar e bine ca alții să nu se amestece.

«Și după cum, ori cit de blind ar fi

poporul regatului romîn, el are dreptul și datorita să trimeată la pușcărie pe fratele său în romnism sau pe ori-cine altul care l'turbură ordinea în Stat, tot ast-fel și fratele are dreptul să spună fratelui căruia l-acordă ospitalitatea, cînd acesta, din împrejurări independente poate — e rău crescut:

«E natural să te bucuri de dragostea mea și de aceea și-am dat ospitalitate, sentimentul meu de dragoste e înțeles de tine ca conștituindu-ți un drept. Te crezi stăpîn în casa mea, pe care eu am făcut-o cu munca mea, și mi turburi liniștea. Ești intrigant din cauză că nu ți-ai îngrijit educașunea și pentru că ești în imposibilitate de a mi face vre-un rău, te ai dus la greș și să-ți găsești semenul și să intri în casa mea și să mi turburi liniștea în casa. Te am prins, ia-l și pe rindaș, să rufăți-vă, dar pleacă, căci eu am alt-ceva de făcut.

«Spre reflecțiune.»

E vădit că aceste «reflecțiuni» au fost suggerate de destăinuirile părintelui Voina.

Zdrobiți de greutatea acestor destăinuirii, nepulindu-se apăra, colectivității își revarsă ura asupra tuturor frașilor din Transilvania și Ungaria cari se găsec în țară și nu sunt încetățenii — și-i ameninșă.

Ameninșare stupidă, de care nimeni nu se teme. Un hoit, cum e guvernul Sturdza, nu poate speria pe nimeni. Ameninșarea nu arată de cit turbarea mizerabililor colectivității.

Mai e nevoie să relsvăm stupiditatea că frașii de dincolo se amestecă în certurile noastre politice?

Părintele protopop Voina nu s'a amestecat în luptele noastre. Sfinșia sa n'a făcut alt de cit să se apere în Tribuna, adică acasă, de acuzarea că a fabricat acte falșe. După ce Tribuna Poporului de la Arad, îl taxase de «fabricant de acte falșe» și după ce Timpul din București declarase că sfinșia sa comunicase d-lui Take Ionescu actele, părintele Voina era nevoit să vorbească spre a-și apăra, în fața concetățenilor săi, reputașunea și pozișunea sa.

Nu în Romînia a uzat părintele Voina de dreptul său, ci acasă în Ungaria.

Și chiar dacă ar fi făcut-o aci la noi, încă n'ar fi avut nimeni de zis ceva. Căci este în deoște cunoscut că foile guvernamentale, și Voința și Liberalul, l-au atacat pe părintele Voina în toată curgera acestor patru luni cit a durat chestiunea. A răbdat însă și a tăcut.

Dar, ceea-ce pune virf la toate, e că pe cînd fără nici un rost admonestază pe Romîni necetățeni, Liberalul revendică pentru evreii din țară dreptul de a se amesteca în luptele noastre politice. Căci ce alt înseamnă vorbele că luptele «ne privec exclusiv pe noi cetățenii regatului romîn și pe locuitorii acestui regat cari, de și n'or fi cetățeni, dar sunt născuți și crescuți aci, trăesc aci, și au interesele aci și înțeleg să rămînă aci, legați de soarta acestei țări și la bine și la rău?»

Romîni de peste fruntarii n'au dreptul să se amestece în luptele noastre. Evreii însă au acest drept — așa crede și spune ziarul guvernului «național-liberal.»

Rușine!

TRIBUNA LITERARA

INVĂȚĂMÎNTUL SECUNDAR

TIP FIN-DE-SIECLE

Ion Ușierul și Cicerone

Lică, adică Alexandru Ionescu, e fiul lui Ion Ușierul de la Tribunal, secția VI.

Lică e anul acesta într'a șeptea, și e bleg, și nu se prinde cartea de el, și nici el de carte. Tîrșiș prăpîș, a trecut clasele.

Tată se-n duce-i-ar păcatele în cercă! — i-a zis să facă liceul, că bietul Lică ar fi voit acum șese ani să facă școala de arte și meserii din strada Polizu.

La începutul fie-cărui an e o întreagă halima la cumpărutul cărților... Ce injurături! ce afuriseli trîntește Ion!

Sed în strada Rea Silvia, care va fi pavată la 1899, la sfîrșitul veacului, — Ion zice: la sfîrșitul veacurilor.

Șed cu chirie. Alaltăieri, cu trei zile înainte de 26 Septembrie, proprietara, o văduvă, — tot sulmanul din piață e pe obraji ei, — a spus lui Ion că nu'i mai dă casa cu 200, ci cu 215 pe an, — două orășe mizerabile în carle te pleci cînd vrei să intri.

Ion e furios. A dat la 9 Septembrie doi polți și 8 franci pentru cărțile lui Lică; a pus trei geamuri, sparte de la Sf. Petru că, deh! se face frig noaptea, doi franci; și peste zi la Tribunal n'a luat de pe la cel cu treburi, de cit trei franci și 45 de bani.

Și de acia a sosit la 6 ore seara cu o falcă în cer și cu alta în pămînt.

Lică nu simte, și de acia îi ese înainte prostul și lanșul.

— Tată, înțai mai trebuie uă cartea! Cicerone, de officiu!

— Să te dă dracului prin țig cu nasul tăiat și cu cartea n'proșap!... la scultă, mă, prăpăditele (injurătură), mult at să mă silit cu cărțile?... Da ce, mă, eu sunt milionar?... dai polți și opt franci, bani ghiață, un se' seră?... Bata te Dumnezee de nepricopsit!... Carte? a? carte?... da ce, vrei să le bei cu apă netncepută, balaocheșe? Fi țiar ale dracului bucovene, o să mă sărăcești și mat multe lu!... Tu nu vești că nu mă merge? Nu! nu!... Grefierul nu mat dă chibrituri, mă, nu le mat dă (injurătură)... Uite! sunt trei culți de chibrituri pe cari trebuie să le cumpăr eu din parălușele mele, trăzni ar Sfîntul Ilie pe toți ai cari au la mină chibriturile de cancelarie (injurătură), și nu vor să ne dea și noue, mă! nelegi tu?

E un ban j'mate pe di trei culți (injurătură); fă socolite, învătățule, la lună căt ese, că se duc pe tota ziua, chibriturile trei culți, mă! nelegi tu, se duc toate!... Păcă! le manăcă domnii judecatori; cînd o dau pe discușia, li se sfinșe țigara de căte cînel ori și de cînel ori o aprind. Al' dată, fumam mucerul, noi, ușierii; alt (injurătură) s'au pus boerii pe economie; a-prind chioștecul, l'aprinđ, mă, fi țiar a dracului cartea... Eu dau parale și pe l'atunul meș și pe chibriturile mneșor!... Pușin e, mă, pușin? (injurătură). Eca, spune tu, un ban j'mate pe fia ce diușică de la Dumnezee! Der prietini și advocașii cari se depănă prin camera de chibzure! Aoleo! (injurătură), se reped la chibrituri, păcă! n'au mat vedut ce e aia, de cînd i-a făcut mă-sa... Bre! al dracului neam de creștini mat sunt și advocașii!... Carte, a? O se me sculț la selemet cu cartea ta, duce-s ar un nu cîntă cucerigul!... Se fact că dan de svênt!... Carte? Paine, mă, păine, nu carte...

Decă nu era azi una de la hîrtia de divorț, nu iesia francul, și cu ce aduceam eu piine acasă?... ce minca mă-ta, mă? ce minca tu, mă, prilitule?... Uite! 70 de bani mat am pe suflet (injurătură)... Mîine mă spințecă grefierul dacă n'oi avea un ban jumătate pentru chibrituri și doi bani pentru hîrtia sugătoare de la tampon... Auzit tu-mă, at auzit tu de tampon????... Spune deh! învătățule, spune, vorbeșce despre tamponetele tribunalelor... Tu te tamponezi la școala fără parale, că, dacă era cu parale, nu vedeai tu lecul, nu, mă, nu! Lecul! (injurătură)... M'am bucurat că e fără parale și cînd colo, sărăciă! Sărăciă gôla, auzi tu? Da, mă Lică, da, tu te tamponezi la școala fără parale, da eu la Tribunal mă tamponez (injurătură) eu doi bani de hîrtia sugătoare, auzi tu?... Sng, mă, sug d'ni judecatori la hîrtia sugătoare par-că 's de la prito... Un! cum sug! e negru tamponul seara, și mîine la 8, trebuie să-l schimb, că mă injură de mă spure!... Doi bani pe zi, mă, doi și cu unu jumătate stul trei jumătate, fi țiar a dracului cartea!... Eu chibriturile, eu tamponetele, eu, săracul de mine, eu și tot eu penitele, da, penitele, săracul-de mîncînălia me!

Cînd îi apucă pe d'ni judecatori dau cu penița în masă... Poe!... Crae! și s'a dus dracului, schimbă o Ione (injurătură)!... Patru am schimbat ieri lui conu Vasiliță, patru, mă, fi țiar a dracului cartea, și nu mat vrea l'ic se mi dea cînel la un ban... Înțai dă trei (injurătură)... zice că se dau

fier să facă, dacă vrea să mai ieu cinci la un ban... Aoleo! aoleo! a! dată imi esia plină la sediul din franc, ba și trei, ba și cinci, ba și șase... Acum (Injurătură) le uiți făcând zimbri și la boier, și la țeran, și nu iese tufa, sau "i se doî bani, sârăcia dracului! Formele, petițele, timbrele, le știu toți ca «Tatăl nostru» (Injurătură) cu caracter religios... Bre! Bre! ce vremuri, dom'le, ce vremuri!... A'nvățat țeranul judecata de' l'nvățat pe advocat cum să o aducă din condei și din gură... Carte a? (Injurătură)... Carte... In vacanță cumpărăm și ghiță ca să răcesc sticla cu apă a d-lui judecător!... Înțelege, jerpelute, înțelege că nu dă grefierul... Chibrituri, sugetoare, penițe, ghiță... ba și cite o limonadă gazoasă d-lui Costică, cipistul prima, sunt șase bani j'mate pe zi, sunt 18 franci și un franc j'mate d'avalmă cu Duminecile, cînd socotesc cheltuelile astea cu socotelile mele... S'a isprăvit, nu cumpăr cartea, ai înțeles? N'o cumpăr, nu! nu! nu! Și o dau dracului și pe ea, și pe tine și pe tot leacul... (Injurătură finală)...

III

Lică plînge.
Mă-sa, j'nesă Ghiola, plînge.
— Ione frate, Ione, dice j'nesă Ghiola; Ione, Ione, dă-i doi franci...
— Și 25 de bani, mamă, completă bizni-tor Lică.
— Ja-audî ai dracului, și 25 de bani... De ce 25, mă? de ce n'a lasat-o la doi franci (Injurătură); păt 25 de bani sunt chibriturile și penițele (Injurătură).
Lică și j'nesă Ghiola plîng.
Nea Ion aruncă 2 și 25 pe masă.
Lică îl ia și o șterge la Socec.
«Mnealor» rămîn singuri.
J'nesă Ghiola pregătește masa și dice lui Ion care stă trântit pe pat.
— Cînd l'oi vedea «mneata» judecător de pace și deputat, o să-ți pară bine atunci dumita-lu?

Septembrie, 1895. Ionnesco-Glon.

INFORMAȚII

In curînd administrația ziarului nostru va face o originală și foarte folositoare surpriză a-bonaților ziarului Epoca.

Confiscarea Epocel

Guvernul, îngrozit de consecințele crimei comise de Dim. Sturdza, a deschis o goană în contra Epocel înhăitînd pe agenții săi să confisce toate exemplarele noastre de prin cafenele, restaurante și berării.

Duminecă, Lună și Marți, toți agenții polițieniști și comunali au cutreierat de dimineață toate localurile publice, confiscînd Epoca.

Această mirgăvie o dovadă strălucită despre decăderea morală și groaza ce a cuprins pe colecțiști.

Dar pe de altă parte, făgăduim că celui înțit mizerabil pe care îl vom prinde confiscînd Epoca, îi vom da o zdrăvană corecțiune și'l vom da judecării.

Spre știință.

Concentrarea trupelor care compun divizia activă din Dobrogea, se face pe termen de 15 zile; vor avea loc și simulacre de lupte la sudul Babagadului.

Lună s'au deschis cursurile mult încercatelor școli romine din Brașov, cu un serviciu divin oficial de protopopul Voina în biserică Sf. Nicolae.

In liceu s'au înscris 321 elevi, la școala comercială 75, la celelalte școli peste 600.

Mai mulți avocați ai baroului din Capitală au pus, zilele trecute, bazele unei societăți de ajutor reciproc. Chiar din ziua formării societății s'a ales un comitet compus din cinci membri, însărcinați cu elaborarea statutelor.

In ziua de 12 curent orele 3 p. m. membrii societății se vor întruni în adunare generală în sala de Conferințe din palatul Justiției, pentru a lua în discuțiune statutele societății și a-și alege comitetul.

Mai mulți macedoneni frunțași din țară, revoltați de soluțiunea dată de d. Harel cestiunei macedonene, au hotărît respacifițiunea în Capitală a Gazetei Macedoniei, pe ziua de 1 Octombrie.

Miserabilul bătrîn Dumitru Sturdza, care s'a întors astăzi de la Constamța, îngrozit de desădrănițele părintelui Voina, a convocat telegrafic, pe azi după amiază, consiliul de miniștri.

Interview-Express

Am întilnit ieri pe d. Ștefan Șendrea și i-am spus:

— Te oitii putea saluta în curînd ca ministru?

— Nu știu nimic. Discară plec la Roman și nu mă oitii întoarce decât după șase zile, căci nu e mai nimeni în București.

— Se spune că suntem în criză și că în viitorul ministri vei avea și d. la un loc?

— Eu nu știu. Criaș cred că este, dar nu pot prevedea ce s'întîrse va lua.

— Un cabinet Stătescu-Aurelian?

— Pe Stătescu nu poți conta; e prea nervos. Acum îți spun că intră sau că formează un ministru, și după ce face zece pași se întoarce și spune că nu mai vrea nimic.

— Rămîne dar Sturdza?

— Nu se poate; mai ales acum după întorsătura afacerii școlilor din Brașov. Dar eu cred, că despre toate aceste nici nu se poate vorbi, pînă la întoarcea Regelui. Regele are cuvîntul din urmă și hotărîtor!

Conferința corpului didactic primar din Dobrogea a decis și a cerut ministrului instrucțiunii să numească în consiliul general de instrucțiune pe un institutor sau învățător din Dobrogea, dată fiind împrejurarea că nevoile școlilor din Dobrogea sunt cu totul altele de cit ale celei din țară.

Gazeta Transilvaniei primește următoarea telegramă gravă:

«Din Cernăuți primim surprinzătoarea știre, că la alegeriile pentru dieta Bucovinei, ce se vor începe Joul, în urma violențelor guvernului, va cădea, probabil, lista națională în frunte cu dr. George Popovici și vor fi aleși deputați pseudo-romini guvernamentali. În cercurile naționale rominești domnește iritațiune cumplită.»

A. S. R. Principele Ferdinand al Bulgariei trece astăzi după amiază, la orele 4, prin gara de Nord în Bulgaria, venind din Viena.

E probabil că Principele Rominești, care sosește la amiază în Capitală, se va întilni la gară cu Principele Bulgariei.

ECOURI

— Membri societății Veteranilor s'au întrunit Duminică 6 Sept. și au votat următoarele cestiuni:

Darea de seamă a comitetului de administrație.—Comptul bugetar.—Bugetul de venituri și cheltueli pe anul începător de la 1 Sept. în suma de lei 6400. Confirmarea unui membru ales în comitet și unul alt membru ales în comisia de control.—Regulamentul pentru acordarea ajutoarelor medicale la societarii bolnavi și ajutoarelor de 300 lei pentru spese de înmormîntare la cas de deces.

In fine, s'a hotărît a se serba în fiecare an, ziua s-tului Pantelimon, patronul societății.

DIMITRIE ENESCU

Restaurant și Grădină

cu

BUCATARIE ALEASA

Bucuresti, Strada Sfintu Ionid

Liceul Clasic și Real

București, Calea Moșilor 162

Lista corpului didactic aprobată de Onor. Minister prin ordonanța No. 46684. Seria B. din 12 August 1898.

Autorizat de Onor. Minister al Instr. Publice ord. No. 38,799 curs primar, curs liceal, curs pentru preparațiunea la școalele militare. Certificate echivalente cu ale Statului. Inscriserile de la 5 August. Prospecte la cerere.

CURS LICEAL

GH. ARGHIRESCU, licențiat în fizice, prof. la liceul Mihail-Viteazul, științele fizice și geografică.

Dr. MARCEL BRANDZA, profesor de științele naturale la școala normală de institutori, pentru științele naturale.

Freotul Nimeon Popescu, prof. la școala norm. de institutori, Religia cl. I-IV.

Căpitan Radu Torocanu, licențiat în matematică, matematica cl. V-VI-VII.

S. Sănelievlci, licențiat în matematică, matematica cl. I-IV.

Dimitrie D. Comsa, dr. în drept, absolvent al cursurilor de filosofie la «College de France», prof. de filosofie, economie, politică și dreptul administrativ.

Ioan Grama, prof. la liceul Sf. Sava, limba latină cl. V-VII.

I. Sarru, bacalaurat de la Atena, absolvent al facultății de litere. Limba elenă clasa III-IV.

Paulele Ionescu, prof. la liceul Mihail-Viteazul, limba elenă cl. V-VII.

Ioan Odor, absolvent al facultății de litere, prof. de limba latină cl. I-IV.

Nerva Hodoș, absolvent de la facultatea de litere, bibliotecar ajutor la Academie, limba română cl. V-VII.

Pantazi, prof. Mihail-Viteazul, l. latină cl. I-IV.

Dr. Ghiță Popp, prof. la liceul Mihail-Viteazul, limba germană cl. V-VII.

Alexandru Popp, licențiat în teologie, prof. limba germană cl. I-IV.

Boniface Hetrat, prof. de limba franceză la gimn. Sincel, limba franceză cl. I-VII.

Alexandru Ignat, absolvent al facultății de litere, istoria cl. I-VII.

B. Vianu, absolvent al conservatorului din Viena, muzica.

D. Ionescu, profesor la Liceul Lazăr și școala normală de Inst., gimnastica cl. I-IV.

Grigore Romano, absolv. al Acad. de Belle-Arte din Florența, profesor de desen cl. I-VI.

I. Popescu, elev al școlii de Poduri și Sosele, preparator de matematică.

Ioan Trifu, student în litere, preparator de limba latină.

Beniamin Trifu, student în litere, preparator limba latină.

OURS PRIMAR

I. Dumitriu, institutor, vechiu elev al școlii normale de institutori director de studii al cursului primar.

Ianovicu, Drd în medicină.

N. Neofitu, absolvent al școlii normale de institutori, institutor.

C. Săvulescu, bacalaurat, institutor.

Surlă, absolv. șc. norm. de inst., institutor

Școala specială de preparațiune pentru școlile militare și de poduri și șosele

Căpitan Radu Torocanu, licențiat în matematică, atașat la serviciul geodesic al statului-major.

Căp. Dem. Rieșcu, profesor de școală de aplicație.

V. Torocanu, inginer diplomat al școlii centrale de arte și manufacturi.

D. Darvari, inginer diplomat al școlii centrale de arte și manufacturi.

Carol Davila, licențiat în științe la Sorbona. Absolvent al școlii politehnice.

Căpitan Teodor Georgescu, licențiat în matematică, profesor la școala de aplicație.

„EPOCA” IN PROVINCIE

TECUCI

Cînd conducătorii județului și orașului nostru sunt specimene de calibrul celor pe cari i-am zugrăvit în corespondența trecută; cînd toată politica urgisitului nostru județ e condusă de marele satrap Tache Anastasiu,—frate de cruce cu faimosul Carada, cînd în sfîrșit, toți vagabonzi din fruntea administrației județului nostru, nu se gîndesc de cit cum să-și facă afacerile, puțin păstîndu-le de nevoile și interesele generale;—cînd situația noastră politică este astfel, cine mai poate oare crede că, sub regimul acesta se mai poate nădăjdui să se facă măcar un pas înainte, spre o bună administrație? Ar trebui să fie cine-va din cale afară de naiv, ca să se mai încreadă în gogoșăriile panglicarilor colectivști.

După ce timp de 3 ani, de cînd dețin fruntea administrației publice, n'au făcut absolut nimic din ceea-ce făgăduiau cu toba, cînd luptau contra administrației conservatoare, acum, încep să scoată în piață, din nou, sacii cu gogoși de altă dată, crezînd că au să-și poată desfăce cu același succes marfa.

In 1894, toată droaia de agenți oculștiști nu slăbea un moment pe tecuceni, promițîndu-le că, odată cu alungarea «reacționiștilor» eră nouă, plină de prosperitate și mulțumire generală se va începe în toată țara. Aveau neobrăzarea să trimbeze pe la toate gardurile că venirea lui Tache Anastasiu, a lui Pătrărlăgeanu, Mărculescu, și Rahmil la putere înseamnă înființarea clasei a 5-a la gimnaziul nostru din Tecuci, înseamnă fondarea unei școlae de meserii, înseamnă suprimarea legii maximumului. Acuma alegerile comunale bătînd la ușă, au nerușinarea să spuie iarăși că în curînd au să înființeze o școală de meserii în care să-și poată trimte copiii, oamenii nevoiași al județului nostru.

Iată calul de bătae, de care se folosesc, în campania electorală, ciracii imberbi al lui Tache Anastasiu, ca să poată înșela pe alegătorii spre a le zmulge sufragiile.

Nu vi se va mai trece însă!

Ați înșelat prea mult opinia publică, ca să vă mai puteți face de cap!...

Berga.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Incendiu.—Astă noapte pe la orele 12, un incendiu s'a declarat la spălătoria chimică de baie, situată în calea Griviței 76. Focul a luat naștere de la atelierul acelu spălătorii, situat în fundul curții, și a distruș coperișul la întreaga clădire incendiată.

Focul a fost localizat pe la orele 2 din noapte.

Sunt bănueli că focul a fost pus cu intențiune de un anume Braun Nitin, care a și fost arestat.

Din dragoste.—O dramă mișcătoare s'a petrecut azi, la orele 7 dimineața, în casele cu No. 52 din strada Minotaurului.

T. Gheorghiu, bărbier, în vîrstă de 60 de ani, a trăit mult timp în concubinaj cu o femeie domiciliată în strada Minotaurului. Azi dimineață, se vede că dragostea s'a redeșteptat în sufletul bărbierului și împins orbește de patima lui nebună s'a dus să vadă pe fosta lui amantă. Intrînd în casă, spre marea lui surprindere, Gheorghiu se întilnește piept în piept cu inlocuitorul său, un lucrător tipograf, numit Constantinescu. Turbat de mînie, Gheorghiu începe să injure pe Constantinescu și se repede asupra lui să-l lovească. Dar abia apucă să facă cîțiva pași, că de odată, cade jos în nesimțire.

Toate ajutoarele au rămas zadarnice. Nenorocitul își dăduse sîrșit.

D. doctor Stelian, chemat în grabă de fosta amantă a decedatului, n'a putut de cit să constate moartea.

Cadavrul a fost transportat la Morgă.

Pungaș prins.—Numitul I. Braunstein, tegethar la casa Heller din Calea Văcărești 1, a furat din casa de 1000 lei și s'a făcut nevăzut.

Agenții poliției au reușit a pune mîia pe pungăș erl după amiază.

DIN ȚARA

Accident pe Dunăre.—Hamalul Stan Pană Cerăceanu, din comuna Bechetă, lucrînd pe șleup 65,196 cu pavilion austriac, alunecînd de pe punte, a căzut în Dunăre și s'a înecat.

Cadavrul nenorocitului n'a putut fi găsit încă.

Sinucidere.—Petre Șicu Mocanu, din comuna Sănicu, Prahova, a fost găsit înecat în baia parăsită Dorobăneștil.

Inscrisiunile de la August înainte. Prospecte la cerere.

Direcțiunea.

Dr. Frenkel, fost intern al Spitalului din Paris, va fi medicul Institutului.

Inscrisiunile de la August înainte. Prospecte la cerere.

Internatul Medico-Militar

Regulamentul acestui Internat a fost decretat și publicat în Monitorul Oficial No. 107, din a. c., care pe lingă alte îmbunătățiri, a adus și pe acela, că elevii acestui internat, după 3 ani de studiu, sunt înaintați la gradul de Sub-Locotenent, iar studenții civili al Facultății de Medicină, de la al IV-lea an în sus, care vor intra în Internat, vor fi înaintați, la același grad, după un stagiu de 6 luni.

Actualmente Internatul are 14 locuri vacante de intern, pentru care se va ține concurs la 1 Octombrie; inscrierile se fac pînă la 15 Septembrie.

Avis către Părinți

Aducem la cunoștiință d-lor și în special elevilor, că am asortat Magazinele noastre de librărie și papeterie, din calea Victoriei 53 și 70 cu toate cărțile necesare elevilor, atît pentru cursul primar cit și cel secundar și cu preț convenabil.

Tot odată posedăm toate necesarele la scris, desen și pictură, care se pot procura din librăriele noastre cu prețuri avantajoase.

In aparență că Onor. Părinți ne vor vizita, spre a se convinge, ne permite-mi ai saluta,

Cu toată stima

STORCK & MÜLLER

Librari-Editori
Sît. 95 53.—70 Calea Victoriei 53.—70

Tipografia „HELIADÉ” execută ori-ce lucrări, atîngătoare de această artă.

Din cercetările făcute s'a constatat că Mocanu și-a dat singur moartea, suferînd de mult timp de o boală incurabilă.

Parchetul a autorizat înmormîntarea.

Incendiu.—Zilele trecute focul s'a declarat la moara cu vapor a d-lui Apostol din comuna Socăria, Ialomița.

In afară de locomobile, pietrele morii și celelalte unelte, flăcările au distruș o însemnată cantitate de produse ale locuitorilor, de puse într-o magazie a morei, care de asemenea a fost distrușă.

Pagubele cauzate de incendiu, trec peste suma de 20.000 lei.

Din cercetările făcute s'a constatat că focul a luat naștere de la un deposit de paie, care era lingă locomobila morei, și care s'a aprins din schinteale de la locomobila.

DIN STREINATATE

Jurnalismul european în America.—In Statele-Unite ale Americii se publică șase-zece și șapte de ziare franceze sau scrise în franțuzește.

Iată cum sunt ele împărțite: 3 în California, dintre cari două sunt foarte importante, le Courier de San-Francisco și le Petit Journal; 14 în Louisiana, dintre cari cele mai răspîndite sunt: La Sentinelle, Le Louisianais, le Courier de le Meridional, 1 în New-Brunswick; 3 la New-York, La Patrie Nouvelle, le Courier des Etats-Unis și le Messenger franco-américain; 1 ziare în Rhode-Island; 3 în Ontario, dintre cari unul, Le Triboulet, este scris într-un mod ironic excelent și în fine, 33 în Quebec.

Spaniolii au 25 ziare în tot cuprinsul Statelor-Unite. In New-York au 8; 4 în California, 4 la Texas și 5 la New-Mexico.

Ziarele germane, olandeze, italiene, se găsesc rar pe ici pe colea.

Adogăm că Romînia nu are nici un ziar în America, de și are pe d. Kiru american în Romînia.

In memoria

Impărătesei Austriei

Budapesta, 8 Septembrie.—Camera deputaților. D. Bánffy depune un proiect de lege destinat să înmormînteze memoria Impărătesei-Regine și a-i ridica un monument.

Viena, 8 Septembrie.—Impăratul a primit în audiență o deputațiune a municipalității din Viena, venită să-l exprime condoleanțele sale. Răspunzînd la discursul d-lui Lueger, primar, Impăratul a zis că'l mulțumesc din toată inima și că găsesc consolare și ușurare la nenorocirea sa în credința sa în Dumnezeu, și în dragostea poporului său. Speră să găsească puteri pentru a continua să-și îndeplinească datoriile.

CHESTIUNEA ZILEI

Istoricul afacerii Dreyfus

Complecta istorie chronologică a afacerii Dreyfus,—dacă completă poate fi cînd ea încă pasionează spiritele,—s'ar putea rezuma în următoarele fapte și date precise: 22 Decembrie 1894.—Căpitanul Alfred Dreyfus, de origina evreu, este condamnat de consiliul de război din Paris, pentru spionaj, la deportațiune perpetuă.

14 Iulie 1897.—Circulă zgomotul că d. Scheurer-Kestner, senator francez, posedă niște piese stabilind inocența ex-căpitanului Dreyfus, care își face pedeapsa în Insula Diavolului. Oare cari ziare reclamă revizuirea procesului.

16 Noembrie.—Mathieu Dreyfus, fratele condamnatului, acuză pe comandantul Esterhazy a fi adevăratul vinovat, sau cel puțin autorul borderoului cu trimiterea pieselor «pe baza căruia Dreyfus a fost condamnat» O anchetă fu imediat deschisă.

27 Noembrie.—Generalul Pellieux, însărcinat cu ancheta Esterhazy, ascultă pe locotenent-colonel Picquart, care afirmă de asemenea culpabilitatea lui Esterhazy.

4 Decembrie.—Interpelare la Camera de puțaiilor. Generalul Billot, ministrul de război, spune că Dreyfus a fost «drept și legal» condamnat.

13 Decembrie.—Scrisoarea lui Emile Zola către tinerime, în favoarea revizuirii procesului Dreyfus.

3 Ianuarie 1898.—Comandantul Esterhazy este trimis înaintea consiliului de război din Paris.

8 Ianuarie.—Colonelul Picquart depune o plîngere în baza unor telegrame compromițătoare, semnate Speranza și Blanche, și

cari i-au fost adresate la Tunis, de la cine nu se știe.

10-11 Ianuarie.—Esterhazy compare înaintea consiliului de război. E achitat.

13 Ianuarie.—Faimoasa scrisoare «Ja-cuse...» a lui Emile Zola, adresată președintelui Republicii, și publicată de ziarul Aurore.

18 Ianuarie.—Ministrul de război depune o plîngere pentru difamațiune contra consiliului de război care a achitat pe Esterhazy, în urma cererii lui Zola și Perreux, girantul ziarului Aurore. Experții caligrafi cari au studiat borderoul, Belhomme, Conard și Varinard, le întentează de asemenea un proces.

24 Ianuarie.—D. de Bulow, declară în comisiunea bugetului, la Reichstag, că nici o dată n'au existat relațiuni între Dreyfus și Germania. De asemenea în ce privește și pe Esterhazy.

7-23 Februarie.—Zola și Perreux compar înaintea Curții cu jurați din Paris. Sunt condamnați, cu dreptul de recurs în Casație. Din desbaterele procesului pare a eși impresiunea că consiliul de război chemat a judeca pe Dreyfus, a primit comunicarea unor acte rămase necunoscute acuzatului și apărătorului său, avocatul Demange.

25 Februarie.—Loc-colonel Picquart, care a compărut câte-va zile după aceasta în fața consiliului de anchetă pentru atitudinea sa în afacerea Dreyfus, este pus în poziție de reformă.

2 Aprilie.—Curtea de casație, după concluziunile d-lui Manau, anulează sentința care condamnă pe Zola și Perreux, declarînd că această plîngere trebuia adresată direct consiliului de război.

8 Aprilie.—Consiliul de război adresează plîngere contra lui Zola și Perreux.

23 Mai.—In urma acestei plîngeri, Zola și Perreux compar înaintea Curții cu jurați din Versailles,

și prerogativele de cari se bucura în calitatea sa de membru al «Legiunii de onoare.»

27 Iulie.—Ziarele anunță că o plingere în escrocherie a fost depusă contra comandantului Esterhazy, de către vărul său, contele Christian Esterhazy.

3 August.—Procesul intentat de Zola ziarului Petit Journal. Tribunalul corecțional condamna pe Ernest Judet, autorul articolului. Mariott și Laseur, directorul și girantul ziarului. În cursul audienței, Zola depune o plingere contra lui Judet că s'a servit de acte false.

5 August.—Camera de punere sub acuzare hotărăște, contrar opiniei lui Bertulus, judecătorului de instrucție însărcinat cu afacerea Esterhazy—Pays, că acesta nu poate a băga în această afacere și pe colonelul Paty de Clam, denunțat de colonelul Picquart. În aceeași zi, Curtea de casație ia în considerare cererile formate de Zola și Perreux, contra sentinței juraților din Versailles.

10 August.—Camera apelurilor poliției corecționale, după cererea ministerului public și a experților Couard, Belhomme și Variard, menține pedepsele pronunțate la 9 Iulie contra lui Zola și Perreux.

12 August.—Camera de punere sub acuzare decide, contrar concluziunilor judecătorului Bertulus, că sarcinile ridicate în contra maiorului Esterhazy și d-ra Pays nu sunt suficiente pentru trimeterea lor înaintea Curții cu Juri. Ambii sunt puși în libertate.

25 August.—În cursul unei anchete ordonate de d. Cavaignac, ministru de război, asupra autenticității fie-căreia din piesele dosarului Dreyfus, locot.-colonel Henry, șeful birourului informațiilor, mărturisește că el este autorul singurului document în care numele lui Dreyfus este scris pe deplin, document posterior cu 2 ani de la procesul de judecată, dar care fusese comunicat în Camera, de către d. Cavaignac ca o dovadă zdrobitoare în contra trădătorului—și a doua zi declarat fals, de către colonel Picquart.

Locotenent-colonel Henry arestat și condus la fortul Mont-Valérien. Mare emoțiune și demisiunea generalului Boisdeffre, șeful statului-major.

31 August.—Maiorul Esterhazy, care fusese trimis înaintea unui consiliu de anchetă, este reformat. În aceeași zi, locotenent-colonel Henry și-a tăiat gâtul la Mont-Valérien.

2 Septembrie.—Curtea de casație dă o decizie asupra recursului făcut de colonelul Picquart, parte civilă, în contra deciziunii Camerei de punere sub acuzare, favorabilă d-lor du Paty de Clam, Esterhazy și d-rei Pays. Ea decide că Camera ar fi trebuit să recunoască competiția pe care o revendica d. jude instructor Bertulus, în ce privește pe colonelul du Paty de Clam, considerat ca complice al celor doi inculpați.

3 Septembrie.—D. Cavaignac ministru de război, convins de culpabilitatea lui Dreyfus, își dă demisia, colegii săi din cabinet găsind ca cale, în fața mărturisirii locot.-colonelului Henry și a unei noi cereri a d-nei Dreyfus, să se revizuiască procesul din 1894.

5 Septembrie.—Generalul Zurlinden, prim-șef portofoliului războiului, rezervându-se de a și da părerea asupra revizuirii, pînă după examinarea dosarului Dreyfus.

12 Septembrie. Asupra propunerii noului ministru de război, colonelul du Paty de Clam, este pus în neactivitate.

17 Septembrie.—Într'un consiliu de miniștri, înfuit sub președinția d-lui Felix Faure, și care a fost precedat de numeroase confabulații, se decide a se începe procedura revizuirii procesului Dreyfus. Generalul Zurlinden declară că examinarea dosarului l-a convins de culpabilitatea lui Dreyfus și își dă demisia. Ministru de război este urmat în demisie de d. Tillaye, ministrul lucrărilor publice.

DESARMAREA MUSULMANILOR DIN CRETA

Candia, 8 Septembrie.—Pînă astăzi seară s'au predat 1600 arme. Consulul englez a declarat creștinilor că Englezii și-au luat răspunderea de siguranța musulmanilor și că ori-ce atac în contra musulmanilor se va considera ca un atac în contra trupelor engleze.

Afacerea Dreyfus

Paris, 8 Septembrie.—Răspunzând unei scrisori a d-lui Meyer, directorul Școlii des Chartes, generalul Pellieux sice că în procesul Picquart va depune fără urmă, nici animositate. El nu s'a angajat nici o dată pentru, inocența lui Esterhazy și este convins de culpabilitatea lui Dreyfus; dar azi armata însăși trebuie să ceară revizuirea, fără să fim seama de consecințele ei.

Depeșile de azi

Serviciul Agenției Române

Roma, 8 Septembrie.—Cu ocazia aniversării zilei de 20 Septembrie 1870, numeroase asociațiuni de lucrători și de militari, reprezentanți de al provinciilor, municipaliității și armatei s'au dus la Pantheon ca să depue coroane pe mormintul lui Victor Emanuel.

Depeși din toate provinciile semnaleză manifestațiuni patriotice.

Paris, 8 Septembrie.—Generalul Hagron, secretarul președintelui Republicii, a fost numit comandant al diviziei a 14 de infanterie la Belfort.

Paris, 8 Septembrie.—Generalul Zurlinden a fost numit guvernator militar al Parisului.

Barcelona, 8 Septembrie.—Zece italieni au fost arestați; se crede că aceste arestări sunt în legătură cu atentatul lui Lu-cheni.

Haga, 8 Septembrie.—Regina Wilhelmina a deschis statele generale cu un dis-

curz zicind că a primit cu simpatie propunerea rusească de dezarmare.

Buda-Pesta, 8 Septembrie.—Poliția va expulsa pe toți anarhiștii, cari nu aparțin comunei Buda-Pesta.

Lomborg, 8 Septembrie.—Ministrul-președinte, de acord cu ministrul de justiție, a hotărât suprimarea justiției sumare în districtele Neu-Sandrec, de la 21 Octombrie st. n.

Madrid, 8 Septembrie.—Guvernul a respuns circularii contelei Muraviev. El a dus laude proiectului Taurului și se arată de acord perfect cu acesta.

Londra, 8 Septembrie.—Se anunță din Buenos-Ayres jurnalul Times că conflictul pentru delimitarea frontierii dintre Chili și republica Argentina, s'a terminat.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Confiscarea „Epocei“

În același timp cu goana întreprinsă de zbirii poliției în contra ziarului nostru, guvernul unguresc a confiscat de ote-va zile toate numerele Epocei.

Tribuna ce ne-a sosit azi, publică în această privință următoarele:

„Epoca”—oprită! De mai multe zile nu primeam de la poșta ziarului „Epoca” de la București, unul dintre cele mai îngrijite ziare române. Credeam că e numai neregularitatea poștei de vină, pentru că de mai multe ori s'a întâmplat să ne lipsească cite un număr. Afiam acum de la oficiul postal că „Epoca” este oprită de guvernul unguresc, de aceea nu ne-o mai extradă.

„Va să zică guvernul unguresc a mai pus un ziar la „index”. Acum nu mai primim din București decât 3 ziare române. D. Bánffy poate să le oprimească și acestea, dacă crede că astfel se rezolvă chestiunea română...”

Pînă și în goana întreprinsă în contra noastră se întînesc în perfect acord d-nii Sturdza, Bánffy și Iessenszky!

Trădarea lui Sturdza și presa

Drapelul de azi dimineață se exprimă astfel asupra scrisorii părintelui Voina: „Din această scrisoare, pe care am produs-o și noi, reese clar că actele citite în Camera de d. Take Ionescu, în chestia școlilor Eforiei bisericești Sf. Nicolae din Brașov, nu sunt false.

„Din discuția care se încinsese între Voinea Națională și Timpul, asupra acestor acte dovedea falsității sau autenticității lor nu se dăduse în mod îndubitabil de nici unul din ziarele în polemică, de ambele părți se făcuseră afirmațiuni, dar atîta tot.

„Scrisoarea părintelui Voinea tranșează definitiv chestiunea: actele sunt autentice. Altmintrelea nu ne-am putea explica pentru ce Mitropolia din Sibiu le-a încredințat părintelui Voinea ca să consulte, în privința lor, un avocat.

„D. Take Ionescu, părintele Voinea și Mitropolia din Sibiu rămîn, deci, în afară de cauză, iar în cauză rămîn d-nii Dimitrie Sturdza și Wallacis.

„Acest din urmă a afirmat, într'un act oficial, că informațiunile cari lîndeau a face din obligațiunea Statului romîn către Eforia bisericești Sf. Nicolae din Brașov o simplă subvențiune, condamnabilă de legea ungurescă, au fost căpătate de la guvernul romîn.

„D. Wallacis ori a spus adevărul, ori a inventat ca să slujească scopurile diabolice ale guvernului unguresc.

„În cazul întîiu, d. Sturdza va avea să răspundă în fața țării și a neamului; în cazul al doilea, d-sa va trebui să ceară satisfacțiunea guvernului unguresc.

„Iată deci limpezită perfect o chestiune care părea foarte tîncurcată. „Vom reveni.”

Evenimentul din Iași se pronunță astfel:

„Față de aceste dovezi mult mult de cit eclatante, dorim a vedea dacă în Sturdza a mai rămas vre un pic de demnitate și de respect pentru sine; voim a ști dacă d-sa se va ținea de cuvîntul dat, și dacă singur se va izgoni nu chiar din țară, dar măcar de la guvern.

„Căci să bage de seamă d. Sturdza: dacă d-sa nu dă curs făgăduelii sale, apoi e clar că atunci cînd a spus că se va izgoni singur din țară, a mințit, și mai mult chiar, a mințit cu bună știință. Și e o întrebare dacă se va tolera ca un ministru să mintă într'o asemenea chestie, dacă e permis de a înșela o Cameră întreagă, și de a după ast-felii o trădare națională cu o minciună ordinară.

„Așa în cifră socotim că e mai bine chiar pentru d. Sturdza ca să se ție de vorbă și să se izgonească singur, de cît ca să fie izgonit de cine n'ar dori să fie.”

În tot cursul vacanțelor, cînd circulația pe Calea Victoriei era foarte redusă, primăria Capitalei n'a găsit de cuvință să înceapă lucrările pentru pavarea cu lemn a unei părți a străzii.

Iar acum, cînd circulația este enormă, se desfac trotuarele, se încep lucrările și se produc o serie de accidente, din cauza marelui greutate de circulație.

Și aceasta se numește administrație comunală!

Majestatea Voastră Cesară și Apostolică-Regală!

„Asociațiunea pentru literatura romînă și cultura poporului romîn”, înființată din grația Majestatei Voastre, pentru înaintarea culturală a supușilor romîni de sub sceptrul Majestatei Voastre, Va roagă să-i permităle a da expresiune cumplitei dureri, de care este pătruns întreg poporul romîn din patrie în urma grozavelor pierderi, ce Majestatea Voastră și patria a îndurat prin neașteptata și tragică moarte a Majestatei Sale Reginei.

Credincioși obiceiurilor noastre strămoșești de a implora în toate rugăciunile noastre ajutorul cerului pentru Augustul nostru Domn, rugăm pe A-tot-puternicul să dea Majestatei Voastre și în aceste zile grele tîria sufletească, cu care Majestatea Voastră ați știut să întâmpinați și să suportați atîtea grave și dureroase lovituri ale sorții.

În privința candidaturii de deputat a d-lui Dr. Popovici, sufletul mișcării naționale din Bucovina, Tribuna primește următoarea telegramă gravă din Cernaui:

„Candidatura la deputație în dieta a doctorului George Popovici în Cimpulung-Dorna, este violent combătută de guvern și sateliții săi pe motivul, că dr. Popovici reprezintă tendența extrem națională.

„În urma nerezităle listei naționale în orașul Cimpulung, alegerea d-ruului Popovici a devenit problematică.

„Iritația între electori e colosală.”

Aflăm din surșințele sigure că drapelulul aș decis în principiu participarea lor în campania electorală pentru alegerile comunale din Capitală.

În fruntea listei drapeliste vor fi d-nii Stătescu, Aurelian și N. Fleoa.

Cele alte dispozițiuni în vederea campaniei electorale se vor lua după întoarcerea Regelui.

Bine înțeles, că participarea drapelistilor în lupta electorală atrînd de evenimentele ce se vor produce după întoarcerea Regelui, evenimentele cari pot produce căderea guvernului actual, așa că în acest cas, întreaga situație se va modifica.

Congresul studenților

(Prin fir telegrafic) Tulcea, 8 Septembrie.—Astăzi seară au sosit aci patru studenți ruși, ca să asiste la congresul studenților.

Mare animație. Ședința de azi s'a petrecut după programul stabilit.

Se știe că d. Carageale a trimis o scrisoare d-lui P. Grădișteanu, noul director al Teatrului Național, cerînd să nu se mai reprezinte piesele sale, pe cari le consideră ca niște păcate ale tinereței.

D. P. Grădișteanu a răspuns că acele piese sunt și proprietatea Teatrului, căci li au fost odată date și pe deasupra s'au făcut cheltuieli de montare, etc. D. Carageale dar nu poate refuza reprezentarea lor.

La acestea d. Carageale răspunde prin următoarea:

SCRISOARE DESCHISA D-sale d-lui Director General al Teatrelor, D. Petru Grădișteanu, Jurisconsult, Avocat, Senator, etc.

Domnule, Ați primit de la mine, zilele trecute, o petițiune timbrată și, alaltăieri, mi-ați răspuns în mod neoficial, printr'o scrisoare inimă, cu toate că între d-v. și mine nu șliam pînă acu să fi fost vreo intimitate. Ar fi risipa de cerneală să reproduc textul acestor două documente, de vreme-ce au fost publicate (oricînd pot dovedi neîngădui că nu e-le-am comunicat onorabil-lei Redacțiunii) în „Adevărul” de joi, 3 Sept.

Deși plină de jocuri de cuvinte picante și cu totul neuzate; deși îmbibată de un cald sentimentalism tineresc, care firește s'ade bine la orice vîrstă, și deși oarecum măgulitoare în formă pentru mine, scrisoarea dv. nu mi' convinge de loc, ba chiar m'a supărat foarte — să mă scuzați! Așadar:

fiindcă, din răspunsul dv., pricep că, punînd sub înaltă-vă protecție dreptul și dignitatea mea de publicist, am nimerit rău;

fiindcă mă domiresc astăzi că dv., reputat ca bărbat de inimă, nu ve puteți lăsa mișcat de sentimentalism adine al aceluia care vine, în fața lumii, să-și renege greșelile și rătăcirile dintr'o vîrstă lipsită de teama răspunderii, — niște rătăcirii și greșeli cărora, spre umilirea și spre căința lui pînă la groapă, nu li s'ar putea sterge de istov urmele, din pricina unor blestamate și diavolești născociri, — căci numai diavolul, cu dubul său cel rău, a putut, spre hătae de joc, insufla pe om să-și vecinicăască prostiile, ca și cum prostia nu era, și fără slovă și tipar, destul de vecinică;

fiindcă mă aflu în fața unui dirigător care crede că puterea-l n'are niciun frî și care, mai crud decît un nenduplecat și nesățios de vaete inchiștor, m'amenință să nu mă ierte nici chiar cînd, bîntîndu-mă, poartă, cu pumnul în popt, mă leapă de pîcal, — în fața unui silurist și bațjocurilor de constințe, care vrea rîzînd să mă supună cu sălbătecie la o casnă mai singeroasă decît toate, aruncându-mi mereu pe obraz, în vileag, rușinea de care tot cînt plîngînd să mă spîl;

fiindcă văd că milă nu am să capăt de la dv., și neîndurîndu-mă totuși să cred că no-roulele și spurcatele mele păcătoșii de tinerețe s'ar mai putea înfățișa publicului împotriva voinții mele anume, într'o lume unde s'ar mai găsi doar un pic de sîntă dreptate, un grîntă de minte nestrimbată, o slabă umbră de omnire,

am onoare să vă fac atent, domnule, la somațiunea ce v'am înaintat, prin portăreț, astăzi 7 Sept. 1898. O puteți publica, dacă poștiți, și pe aceea.

Vă salut, cu toată spaima ce trebuie să-mi însule în om în fața căruia euventul se perde umilii, ne-avînd niclo putere, și vă rog să știți că la aceasta nu am nevoe de niciun răspuns: destul că-ți fost dv. «bombardat» Director al Teatrelor, nu mai e nevoe să mă «anonanț» sau să mă «anonanț» și pe mine cu proza dv. prea tinerească, pe care, la vîrsta mea coaptă, o mai pot gusta.

Piatra-N., 7 Sept. 1898 Caragiale.

Între colectivității din Roman: Consiliul comunal din Roman, întrunît luni seara în sesiune ordinară, a cerut, în urma instigațiilor primarului Morjun, socoteală ajutorului de primar Petrovici despre mai multe acte de vînzări și cumpărări.

După lămuririle date de d. Petrovici, consiliul comunal a votat o moțiune de blam la adresa lui.

D. Stolojan, întorcîndu-se azi dimineață din Constanța, va pleca mîine seară la Craiova ca să încerce a împăca pe colectivității din localitate, divizați în trei grupulețe.

BULETIN ATMOSFERIC Timpul frumos dar răcoros se menține. Temperatura s'a mai ridicat puțin în țară, iar în Oltenia a fost mai rece; eri la Baia-de-Araună termometrul s'a coborît pînă la + 1 grad. Cea-

mai mare căldură a fost alaltăieri de 25 grade la T-Severin.

Barometrul a scăzut pretutindeni cu 2—3 mm. Teri timp foarte frumos, liniștit și răcoros. În București, ieri la orele 12 din zi: înălțimea barometrică la 755.7; temperatura aerului 23.6; vîntul slab de la Vest; starea cerului, puțin noros. Temperatura maximă de alaltă-ieri 23, minimă de ieri 6.

DEPLASARI

D. L. Maxim-Lens, avocat, s'a întors din streinătate și și-a reluat clientela: d. C. I. Stoicescu, fost ministru, a venit de la Paris; d-nii Luca Ionescu și Gh. Morjun, prefectii de Constanța și Botosani, au sosit ieri în Capitală; d. general Falcoianu a sosit luni, venind din streinătate; d. Ionel Brătianu, abia întors de la Constanța, a plecat ieri la Florica; d. P. Poni, comisar general, a plecat la Roman, în interesul expoziției.

A se vedea în pag. IV: Revizuirea procesului Dreyfus și Epoca în privința: Sîlănicul-Prahova.

ULTIMA ORA

Congresul studenților

Tulcea, 9 Septembrie. Ședința de azi a avut un caracter cu totul național. S'au ținut conferințe naționale și antilemne.

Vîntorul Congres se va ține la Rîmnicul-Vilcei. La ora 1, congresiștii au plecat spre Sulina și Constanța.

Poșta Administrației

D-nii depozitarii de ziare: I. Raicu Panclu din Panclu, S. Goldner din Platra-N., Al. Homanescu din Pascani, sunt rugați pentru ultima oară să ne trîmîță sumele ce ne datoresc.

Doctor Besnea

Medic la spitalul de copii Special în boate de copii Str. Popa Sore, No. 24 Sit. 87

De vînzare o casă nouă cu sub-sol, Str. Plantelor No. 76, lângă bulevardul Pake, tramway electric, compus din 6 camere și dependințe, chirie anuală 1500 Lei, țară nici o sarcină. Sit. 99 A se adresa Jean Olteniceanu, Strada Traian No. 62.

INSTITUTUL Schewitz-Thierrin

Cel mai vechi din țară Fondat în anul 1847 Local clădit anume pentru școlă prezentînd toate condițiunile cerute de igienă

București, Str. Scaunele, No. 51 Învațămînt primar și secundar conform programului Statului. Limba franceză și germană sunt predate de la clasa I-a primară. Cursurile vor începe regulat la 9 Septembrie.

Conform regulamentului ministerial, înscrierile nu pot fi primite de cît pînă la 15 Septembrie. Sit. 76

Pentru d-nii Agricultori

Majoritatea agricultorilor nu mai șovăește, cînd e vorba de a lua măsuri în contra mîlurei (tăciunelul). Au încercat Saramura lui Numa Dupuy și s'ad convins că combate sigur și radical pe acest dușman al grîului, numit mîlură.

Saramura lui Numa Dupuy se întrebunitează în toată țara de peste 20 de ani și a obținut laude unanime. Ea se vinde în pachete conținînd dosa chimică exact calculată pentru două pogoaane.

Saramura Dupuy se topește ușor în apă rece și prepararea seminței e tot ce poate fi mai simplu. Toată cheltuiala e de vroie 20 bani de pogon și ar fi o greșeală nerată din partea agricultorului, care și-ar expune recolta unei stricăciunilor probabile, cînd poate s'o evite cu o cheltuială atît de mică. S. 61

Representant general

S. BEVENISTI, Craiova Depozite în toate orașele

Considerabile venituri laterale

se oferă tutulor acelor cari doresc a se ocupa cu vînzarea în rate, în cercuri mai bune, a unui articol ce se caută în cantități mari. Ofertele se vor trimite pe adresa: „M. E” Poste-restante Buda-Pesta

„CULTURALUL”

Institut cu internat pentru Educațiunea și Instrucțiunea Domnișoarelor București, Str. Dionisie, 60 Autorizat de Minister sub No. 16.517 din 24 Martie 1898

Fondat în 1842 de d-na Julia Manalotti Reorganizat anul acesta sub direcțiunea D-nei Zoe Gabriulescu

Cursuri primare și liceale după programele statului. Cursuri speciale. Limbi streine. Arte de agrement. Eleve interne, semi-interne și externe. Înscrieri de la 20 August; începerea cursurilor la 3 Septembrie. Prospecte după cerere.

LICEUL MODERN DE BAETI

București, Calea Victoriei No. 190 sub direcțiunea d-lui profesor GEORGE C. DRAGU

Cursuri primare și secundare. Autorizat a ține, în limitele Regulamentului, esamene de fine de an școlar în institut și elibera, sub semnătura delegaților ministeriali, certificate dînd drepturi egale cu cele din liceele publice. În Iunie 1896 din 129 elevi al cursului secundar, cl. I—VI-a. a avut 75 promovați și numai 12 repetenți, deci rezultat strălucit, cu promoțiuni de 60 la sută, procent mai mic o dată atins în școlile publice, 20 de elevi al cursului primar, cari au trecut esamen la stat, au fost toți promovați.

Cursurile anului școlar 1898/99 vor începe la 7 Septembrie cu următorul corp didactic: a) CURSUL SECUNDAR

Părintele Simeon Popescu, școala normală de inst. va preda religia cl. I—IV și istoria cl. IV a. Mih. Dragomirescu, licențiat în lit. și filosofie, prof. l. romînă cl. V—VII.

G. Adamescu, lic. în lit., prof. la gimn. Sîncel, limba romînă cl. I—IV. Par. D. Georgescu, prof. la lic. «St. Sava», istoria și geografia cl. I și IV.

I. Graman, prof. lic. «St. Sava», limba latină cl. V—VII. St. Mihăileanu, prof. lic. «St. Sava» l. elenă cl. V—VII.

G. Nestian, lic. în litere, limba elenă cl. III—IV. L. Lévêque, prof. liceul «Mihai-Viteazul» limba franceză cl. I—VII-a.

Thiebaull, bachelareat de la Paris, conversația cl. I—VII. Dr. Gh. Popp, prof. liceul «M. Viteazul», l. germană cl. V—VII.

Wilh. Ghill, licențiat în litere, l. latină și germană cl. I—VII. I. S. Floru, prof. liceul «St. Sava», istoria clasa V—VII.

G. C. Dragu, prof. liceul «Lazăr», filosofia cl. VI și VII-a; Economia politică, dreptul Constituțional și administr. cl. VII. P. S. Suchar, Doctor în științele matematice de la Paris, maestru de conferințe la Universitate. Matematica cl. V—VII.

Tr. Negrescu, absolvent al facult. de științe; matematicile, limba Română cl. I—IV. A. Athanasiu, prof. la liceul «Mihai-Viteazul», sc. fizico-chimice, cl. IV, V și VI-a. Victor Anastasiu, dr. în științele naturale de la Sorbona, prof. liceul «Lazăr», științele naturale cl. I, II, III și VI—VII.

M. Cotreanu, doctor în medicină, igiena clasa VII-a. D. Ionescu, prof. liceul «Lazăr», gimnastica clasa I—VII-a.

R. Vianu, abs. conservat. Viena, musica, clasa I—VII, se fac și cursuri de piano. G. Romano, absol. diplomat al școlii de Bele-Arte din Florenza, desenul clasa I—VI-a.

Meditația elevilor de către șeșe din cei mai distinși studenți universitari.

b) CURSUL PRIMAR

Ioan C. Găleşcu, fost director de școala primară clasa III—IV. C. Săbulescu, bachelareat cl. I și II-a.

A. Dequey, bachelareat de la Dijon (Franța) limba franceză și limba germană. T. Mateescu, absolvent al conservatorului, elev al d-lui Levinger, pentru vioară și canto; de vioară și cursuri speciale.

D. Ionescu, prof. la l. «Lazăr», gimnastica. Medic al Institutului: D-ru N. Thomasescu, profesor universitar, medic primar în spitalul de copii.

D. A. Miclescu, licențiat în drept, sub-director. Înscrierile pentru anul școlar 98/99 se fac cu începere de la 15 August, orele 8—12 și 2—6 în toate zilele la cancelaria Institutului, Calea Victoriei, 190.

INSTITUTUL DE DOMNIȘOARE „POMPILIAN”

București, Calea Rahovei, 64 — 66 LICEU CLASIC ȘI REAL

Dirigat de D-șoara C. POMPILIAN Licențiată în științele matematice din București și Paris (Sorbona).

Cursuri de limbă streină, Musică și Pictură, etc. EDUCAȚIUNE ALEASA

Certificatele eliberate de acest institut, sunt echivalente cu cele ale Statului

Primește eleve interne, semi-interne și externe. Vastul local, deja cunoscut al acestui Institut, a fost marit anul acesta cu o nouă aripă de construcție, la care s'au amenajat: dormitoare, băi, săli de studii, camere de pian, cabinete de fizică și chimie, etc.

Podoba ce va avea Institutul anul acesta, este Biserica creștină-ortodoxă ce Direcțiunea a clădit în parcul Institutului, pentru ca Religiozitatea, care este una din bazele educațiunii, s'o ajute în creșterea tinerelor fete. Sit. 42 A. AP. BUT

LICEUL SF. GHEORGHE

„EPOCA” IN PROVINCIE

Stațiunea balneară și climaterică
Slănic—Prahova

Cam la două poștii, spre Nord de Ploiești, zace, așternut pe ambele laturi ale râului Slănic, pe o întindere de 7-8 km. sub coamele pletoase ale ramificației uriașului Carpați, orașul Slănicul din Prahova, în care ajungi, plecând de la Ploiești, după o penibilă călătorie de aproape trei ore.

Distanța între Ploiești și Slănic nu este mare, dar ceea ce face călătoria nesuferită, sunt manevrele ce se fac pe această linie, pe la stațiile Buda, Ploieni și Poiana, unde se întinză peste măsură cu luat și lăsatul vagoanelor descărcate ori încărcate cu marfă.

Românul din firea lui blajină este bun și mult răbdător, însă, ar trebui, dacă n'a trebuit pînă acum, ca director general al căilor ferate, să îngrijească, și de călătorii ce au nevoie a umbra pe linia Buda-Slănic.

Acțiunea locului să arată că mecanicii, cari conduc trenul, fie pentru a clăști timp în urma manevrelor prunți ce se fac pe la stații, fie din ori ce alt punct de vedere—nu știu—dau, în urmă, o forță vertiginosă locomotivei, astfel ca roatele vagoanelor sbrnie în aer, amenințând dintr-o secundă intr'alta a sări de pe șine și a se prăvăli în șanțuri, pentru a pereclita astfel viața tuturor pasagerilor.

Dacă d. Saligni n'a știut și nu știe toate acestea, află-le acum și să ia măsuri de îndreptare. Altfel pentru acum, relativ la aceasta.

În sfârșit, să revenim la Slănic. Iată panorama care zugrăvește încântător pozițiile localității, de care ochiul nu se mai îndură să se mai despartă. Pe partea dreaptă

a râului Slănic, une ori cu prea puțin apă pe el, dar cu un pat larg, ca de vre-o 20 metri, probă ce scoate în relief nebuliile valurilor de apă cînd acest rîu vine mare,—se văd colnice, munțișori și munți mai mari, unii acoperiți de o vegetație bogată, iar alții cu creștetele pleșuie al căror lanț ia sfîrșit în Muntele Verde, o stîncă colosală de granit verde, a cărei duritate o face prea puțin căutată pentru întrebuintare industrială. Preumbind ochii mai departe, privirea înregistrează munți înalți ca plaiul lui Serban Vodă, fetele Crasnei, Clabucelul, Nebunul, Virful lui Craiu, etc. cari numai cite-va luți din an nu aș zăpezi pe ei.

Tot pe această latură a râului Slănicului, se află Ripa Roșie, Fîntina Rece, a cărei apă cristalină și ușoară, rivalizează cu ori ce apă ce ese din crăpăturile munților și despre care se tot vorbește de vre o cîțiva ani, că are să fie adusă în comună, dar pasă-mi-te, cu cocoșu roșu, că de adus nu s'a adus pînă astăzi. Apoi vine Baia Verde și în fine Salina-Veche, actualmente în exploatare, a cărei sare gemă întrece ori ce sare din Europa și care dă Statului un însemnat folos de cite-va milioane pe an. Într'un articol apropiat vom arăta cum Statul fură avutul subteran al coproprietarilor salinei, fără a le plăti drepturile lor. Caut însă să mai culeg informațiuni.

Pe partea stîngă a Slănicului colnicele și munțișorii se înșiră ca și pe cea-l-altă parte, cu deosebire că vegetația este mai puternică, iar munții nu au capul chel, ci acoperit cu peruci de iarbă bogată și arbori cam de tot soiul presărați pe ici colea.

În vale, la gura Slănicului, privind despre miază zi, privelește ca și izbește ochii este fermecătoare. Pare că te afli în Elveția. Dacă ar fi case diseminate ici, colea, pe această parte a muntelui, șoseluire și plantație, iar noaptea ar fi aprinse lampioane,

ar fi în adevăr un colț de raiu. Dar trebuie să trecă vreme pînă ce se va întâmpla așa ceva. Acestea sunt în trecut împrejurimile Slănicului. Să vedem acum ce este înăuntrul său?

De cîți va ani încoace, comparativ cu ce era înainte, după cum îl cunoșc mai de mult, Slănicul de azi nu mai e, ori cum, cel de ieri. A început a lua un avînt însemnat și cred că în cîțiva ani va merge departe, dacă locuitorii săi vor ști să-și menajeze interesele și dacă nu vor fi precum sunt în parte toți și recalcitrați.

Lipsește însă multe Slănicului, dintre cari unele trebuiesc de urgență. Așa, s. ex. lipsește alinierea, plantația, în multe părți curățenia, lipsește supravegherea polițienească sau administrativă, precum lipsește de asemenea privigherea asupra articolului celui mai interesant al vieții: pîinea, care este mică și foarte scumpă în raport cu estințatatea grîului.

Apoi ce mai vezi la Slănic sunt animalele domestice de tot felul, lăsate în voia lor pe stradă. Te duci la plimbare, pe ulița mare, întîlnești un cârd de găște în număr de vre-o 20-30, cari fac o gălălie de țî ia auzul și o prăfarie, bătînd din aripi, de-ți pierd toată dispoziția, în fața acestor mizerii ce ești nevoit să suferi. Mai există în comună două fabrici de băuturi gazeoase. Imi povestea un domn că bînd conținutul unei sticle cu sifon a fost gata să moară de arsurile ce a suferit la stomac. Ce face serviciul sanitar și în special d. inspector, dr. Mihail? Se plimbă, diurna-1 merge, ce-1 pasă d-lu-dacă specula mirșavă ucide lumea prin a nu fabrica băuturi curate.

Dar cu cimitirele? Oroare. Auziți, oameni buni, în stațiunea balneară și climaterică a Slănicului, moriți sunt plimbiți descoperiți pe drum, într-o chiealăială sălbatecă și într'un urlet de clopote ne mai auzi, și ca

culme cadavrele se îngroapă pe la biserici prin mijlocul mahalalelor în niște gropi de cite 4-5 palme dela suprafața solului, fapt ce face să producă o infecție colosală în împrejurimile cimitirelor, cari sunt de o populație densă.

Tot aici este locul a arăta despre infecțiunile de la temniță, mai ales că materiile fecale ale pușcărișilor se scot și se varsă pe prundurile râului Slănic. Vreți dovezi? Există, după cite am aflat, în arhiva comunei, corespondența ținută despre acesta. Dar fabrica de Ipsos, care dă perțaf de pu-dră vizitatorilor băilor de la Slănic, fiind așezată în centrul comunei.

Părîntescă îngrijire se poartă stației balneară și climaterică Slănicul din Prahova, pe care în 2-3 ani de azi, aveți de sigur să o uideți prin ticăloșia nelngrijirei voastre, domnilor colectivști.

Află-tot

Revisuirea procesului Dreyfus

Hotărîrea consiliului de miniștri

Consiliul de miniștri de la 5 Septembrie v. a fost privit la Paris cu multă încordare. În fața Elysée-ului se grămădise numeroase grupuri, între cari se observau multe personalități politice, ca Emanuel Arène, Ioseph Reinach, Klotz, Malespina, Keratry. Consiliul dură trei ore și jumătate. La 12 ore ministrul de război Zurlinden părăsi palatul; aceasta întări credința că s'a hotărît revisuirea.

Așa a fost. Peste vre'o 20 min. miniștrii comunicară că ultimul consiliu de miniștri a însărcinat pe ministrul de justiție Sarrien să încredințeze actualul comisiuni de revisuire hotărîrea asupra afacerii. Aceasta e

chemață să se pronunțe dacă după art. 443, alineat 4 al legii asupra revisuirii din Iunie 1895 este a se revizui sentința tribunalului militar ce privește pe căpitanul Dreyfus. Actuala comisie care se va ocupa imediat de chestia revisuirii, se compune din șase membri, și anume trei judecători dela Curtea de Casație și trei directori la ministerul de justiție.

Dacă această comisie se va pronunța în sensul revisuirii, aceasta va trece la Curtea de Casație care va hotărî apoi instrucția definitivă.

Brisson și majoritatea colegilor săi e pentru pertractările publice. Nimic nu va mai rămînea întunecat în această afacere întunecată.

Demisia generalului Zurlinden

Ministrul de război a fost pînă la sfîrșit contra revisuirii, pentru că în caz cînd s'ar admite aceasta, fostul ministru de război, generalul Mercier, ar cădea sub acuzația de abuz de autoritate oficială.

Iată scrisoarea pe care generalul Zurlinden a adresat-o ministrului-președinte Brisson:

„Am onoare a vă ruga să primiți demisia mea ca ministru de război. Studiul aprofundat ce l-am făcut asupra materialului de acte privitor la Dreyfus n'a convins prea mult despre vinovăția sa, pentru a mai putea admite, ca șef al armatei, o altă soluțiune de cit aceea de a se păstra neatință sentința pronunțată contra lui Dreyfus. Primiți etc. Zurlinden».

După cum se știe din ultimele depeși, noul ministru de război e generalul Chanoine, în locul generalului Zurlinden, iar senatorul departamentului Indre, Godin, a fost numit ministru al afacerilor publice, în locul lui Tillaye.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

COMTESA DASCH

10

CHIVA TIGANCA

— Negreșit, nu e nevoie să-ți spun gîndul meu, fiindcă ești dintre oamenii cari ghicesc, și peste un an te-aș ruga să-ți aduce aminte de vorba noastră; ori mă înșel ori ne-am înțeles de minune, și atunci vom vedea.

— Mi se pare că ești mîndră, zise bătrînul în sine, și mi-se pare că a douăzeci de ani ai atîta neîncredere cit am eu la șai-zeci, mi-se pare că ghicești mai bine de cit mine și, negreșit, vei ști și să te folosești!

Prințul sărută mina Ruxandrei și aduse: — Lasă-mă să mă fac iubit, domniță, lasă-mă să dătoez mina Anichii altor lucruri, iar nu cuvîntului tatălui său. Vom fi cu toții fericiți și mai asigurați de viitorul nostru.

— Sărmana copilă îl și iubește, murmură Miclescu, dar el? O va iubi oare și dînsul? — Miclescu, așa dar nu înțelegi nimic din aceasta? Nu crezi, așa dar, în nimic? întrepruse Grigore.

— D-ta, Rosetti, înțelegi tot-a-e, crezi în toate? urmă Dimitrie.

— D-ta oare nu ești tot așa? — Teodor își chemă nepotul, împiedicîndu-l astfel de a răspunde. Eșiră împreună, pe cînd Mihail ducea pe Ruxandra în camera sa. Bătrînul și poetul rămăseră singuri; în acest minut Chiva crăpă ușa.

— Aici e Măria sa? întrebă ea. — Prințul a plecat cu Domnița Ruxandra; vreți să-l vezi? — Mama, doică-sa, l-așteaptă în odaia sa.

CAPITOLUL V

Doica

Cînd Mihail ajunse în apartamentul său, mulțumit că a putut căpăta păsuirea ce dorea, găsi pe marchiz privind pe o femeie bătrîna ce sta înaintea lui, și a căreia figură și îmbrăcămînte ciudată îl întemeia mirarea. Bătrîna era măruntă, ochii săi minunaiți de frumoși aveau tot focul tineretii, fruntea sa dreaptă și deschisă lăsa să se vadă o nemărginită pătrundere. Se vedea că a fost prea frumoasă. O rechie cenușie îi cădea pînă la călcîie, din ale cărele micul largi eșau niște brațe uscate, și o multime de zorzoane îi acopereau gîtul și pieptul, o cingătoare lată, cu pastale, îi coprindea mijlocul de care atîrnau niște metanite de chihlihar pe care din deprindere le ținea în mîna.

Mirarea fu mare și pentru unul și pentru altul. Abia auzi ușa deschizîndu-se și nu clipi pînă ce glasul lui Mihail nu-l atrase luarea aminte.

— Zinco! zise el, tu ești? — Înălțime, murmură ea aruncîndu-se la picioare și sărutîndu-l poala hainei, căci prințul luase îmbrăcămînte moldovenească.

Lacrimii îi curgeau din ochi, parea uimită în fața acestui tînar brînit cu laptele ei și pe care nu putea să-l recunoască.

— Iată-te, în sfîrșit. Știam că o să vii, că erai aici. Ingerii să te păzească. — Scoală, Zinco, zise prințul. Nu te-ai schimbat de loc, și dacă trăsurile tale mi-ai perit

din mînte, inima le-a păstrat. Nu e așa marchize, că ți-am vorbit de ea? Mai înțelegi franțuzește, Zinco?

— N'am uitat încă, Măria Ta, sunt din neamul care nu uită nimic!

— Dar Chiva? Unde e Chiva? aduse prințul; n'ai adus-o și pe ea?

— Chiva era aci mai adineauri, trebuie să se se întoarcă frumoasa Chiva. Măria ta ai văzut-o jucînd și-1 cunoști știința. Ai mai văzut pe alta ca ea prin țările pe care le-ai bătut?

— Chiva n'are seamăn, doică; trebuie să fi mîndră de dînsa!

— Mă mai întreb de sunt mîndră de Chiva mea! O, aș da lumea întreagă pentru dînsa, afară de d-ta, care ești încă copilul meu și care mi-ai fost așa de multă vreme răpit; dar acum n'o să ne mai despărțim, nu e așa? O să-mi îngădui să te văd?

— Veți șede în castel Zinco, tot așa și Chiva. — Nu, nu, Măria ta, nu putem șede aci, nici Chiva nici eu, să nu ceri asta, că-l să ne omori. Suntem roabele d-tale, ca stăpîn poți porunci ce vreți, dar să ne lăsam obiceiurile noastre, să ne închidem în zidurile astea! Mai bine omorâ-ne.

— Zinca tot Zinca, tot svinturată și cu gusturi sălbătice.

— Sunt țigancă Măria ta, așa ni-l singele, răspuse Zinca. Ți-aduc aminte, Măria ta, de cînd te duceam la umbra pinilor, pe pajistea verde, cu Vasile și cu Chiva, cînd furtuna urla sub picioarele noastre și cînd dururile necurate mugiau în tîndul prăpăstiilor. Ce-ai fost ursul, Măria ta! Cite lacrimi am vărsat gîndindu-mă că are să se împlinească aceasta, fiul meu; mîntea mi se turbură și n'am altă nădejde de cit în greșoala ursitei.

Prințul începea să n'o mai înțeleagă. — Nu te-am înșelat, marchize, că țara e cam ciudată, nu e așa? zise el surizînd pe jumătate.

— N'are seamăn, principe; vrăjitoarea asta mă îngrozește.

Mihail dete din umeri, — Teamă tu, dragă Ludovic, teamă de Zinca? Dar ea are teamă de tine.

Bătrîna părea că nu-l aude, cu ochii stîlpiți asupra unui lucru pe care numai ea îl putea vedea; apoi începu a plînge cu hohot, lăsnd să curgă lacrimile fără să le șteargă.

— Fiul meu! fiul meu! murmură ea pe întreprute, ful meu cu adevărat că ești d-ta? să crezi! Ce, așa de crunt? O, Mihail, Mihail...

— Vino țî în fire, Zinco, zise prințul, nu sunt de loc crunt. Iat-o în zbuciumările ei, marchize. D-zeu știe cînd s'o desmotie!

— Da, ai supt laptele meu, laptele tigroaicel, ai ajuns asemenea aceleia care te-a nutrit; așa și trebuia să fie!

— N'am văzut nici odată ceva mai ciudat, n'o întreprute, ea țî va spune fericirea ce te-așteaptă, zise marchizul.

— Sau mai bine nenorocirea și pe care nu doresc s'o aflu. răspuse prințul. Zinco uită-te la mine și lasă-ți închipuirile. O, de ar veni Chiva, ea singură ar avea putere s'o desștepe fiindcă eu unul crez că într'adevăr visează.

— Crezi în vorbele ei principe? întrebă Ronsard. — D-tale singur, Ludovic, țî voii zice da. Ea proorocit mamei lucruri ne mai auzite: moartea tatăl, nașterea mea, și alte multe întimplări pe cari nu le cunoșc, dar care s'au împlinit.

— Chiva e fata ei? — Negreșit.

— Cine e tatăl Chivei? — Lui Mihail nu-l venea să răspundă. — Tatăl Chivei? zise el înșfîșit, un țigan ca și ea.

Bătrîna tot vorbea încet și cuvintele ei aveau se mai înțelegînd; din ele în-epu să facă apoi un fel de cîntec sălbatec.

Ronsard nu o înțelegea, totuși o asculta fără să vrea, un farmec nepriceput îl ținea pe loc. Prințul tot o privea și un nor de tristeță i acoperi trăsurile sale.

— Ce de amintiri! mai imi trezește Zinca, văzînd-o astfel, zise el. În copilăria mea aceste schimbări se prenoiau adesea. Mama atunci nu mă lăsa să stau lingă ea, căci mă cuprindea spaima, nu puteam să umblu seara, și foarte adeseori, după ce am părăsit Moldova, visurile mele înfațîșindu-mi aceleași închipuiri, mă cuprindea aceeași spaimă, încăleca de ar fi spus adevărul!

— Ce voește ea! întrebă Ronsard. — Nu știu, n'am întregat-o nici odată și nici nu voiu întreba-o; de bună seamă, trebuie să fie niscal nenorocit; de ce le-am cunoaște? Poate ne-ar slăbi curajul!

— Principe, de cînd am fost la Voisin ca să văz pe dracu și nu mi-a spus nimic, nu mă crez în vrăjitorii.

— E, țiganii noștri au altă știință, Zinca, Chiva și Petrahe, unchiul ei, se înțeleg d'a dreptul cu ucigă-l toaca.

— Aș, nici aicea, nici aiurea, astea-s vorbe! Un zgornot ușor îl făcu să se întoarcă Chiva aștepta în prag, voia ca să intre.

— Apropie-te Chivo, îi zise Mihail, și vorbește mame-ti care nu m'aude. Aiurează. (Va urma).

Fabrica de Motoare Deutz, Colonia-Deutz
42.000 motoare de o putere mai mare de 170.000 cai în exploatare, din cari peste 100 de motoare în România
210 premii și distincțiuni numai pentru motoare cu gaz și benzina

Motoare originale „Otto” cu gaz și benzina pentru scopuri industriale și iluminat electric de 1/2-600 cai putere.

Prospecte și devisuri gratis și franco
Singurul depozitar pentru România
E. WOLFF Sit. 27
BUCUREȘTI, Strada Sfintu Dumitru No. 3

EUGENIU BEHLES
Repzentant și depozitar al fabricii
TH. FLOTHER, Gassen (Germania)
1 și 3 - Strada Bibescu-Vodă - 1 și 3
Cel mai mare deposit de tot felul de
Mașini și Unelte Agricole și Industriale
De o Soliditate și Perfecțiune neîntrecută
Recomandă pentru sezonul corent

Locomobile model perfecționat cu feirbux marit, cu și fără aparat dears pae de 6, 8, 10, 12, 14 și 16 cai putere.

Mori TRANSPORTABILE pe postament de lemn și de fier, simple, duble, triple și quadruple, din cele mai renumite fabrici de 36, 42 și 48 tîluri.

Pietre de Moară FRANCEZE, la calitate, din Laferté-sous Jouarre din renumita fabrică Grande Societe Meuliere Dupuy & Co., compuse din maximum 4-5 bucăți întregi.

fără piept. Toate mărîmile.

Batoze de porumb SIMPLE și Duble, manuale și cu abur, cu **ELEVATOR** ultimul sistem perfecționat.

Cuerle de Transmisiune ENGLEZEȘTI la calitate simple și duble, și toate lățîmile.

Pluguri, Grape și orice alte **UNELTE AGRICOLE**

CASE DE BANI
Englezesci de **Fer și Oțel**
Sigure contra focului și spargerei din **Fabrica Phillips & Son Birmingham**
DEPOSIT LA **WALTER T. FRANKISH**
Deposit de Mașini Agricole
Representant general al Fabricii **WILIAM FOSTER & Co. L-tid. Lincoln**
BUCUREȘTI
Strada Doamnei No. 21 Sit. 25

MARELE MAGASIN ROMÂN
DIMITRIE PETRESCU
Calea Moșilor, No. 1, (Piața Sf. Anton)
Fiind deja cunoscut de onor. Clientelă, că în acest Magazin se vind toate articolele cu prețuri fabuloase de sftin, s'a mai făcut
MARE REDUCERE DE PREȚURI
și soldează toate noutățile din sezonul de Vară

De recomandat pentru rochii:
Zefruri, Toaluri, Bazarine, Lainagiuiri, Grenadine foarte efile

CUPOANE de diferite mătăsării și Lainagiuiri se vind cu 50 % Rabat (1/2 preț)

CAMAȘI bărbătești albe și colorate, calități bune de la Lei 2,50 în sus

Cel mai mare asortiment de Lainagiuiri și Mătăsării, Olande, Chifonso Servete, Mese, Prosoape, Giorapi, Batiste, etc. etc.

RAYOANE SPECIALE DE Covoare, Perdele, Stofe pentru mobile etc.

În acest Magazin se poate procura Trusouri fca pentru mirese de la Lei 150 pînă la cele mai fine.

NB. Ateliera propriu pentru comenzi de ori-ce fel de lingerie și broderie de mîna, precum și Camași Bărbătești, Croială franceză după un sistem francez. Sit. 19

SOCIETATE PE ACTIUNI
„ALFA-SEPARATOR”
- VIENA -
Separatori de Lapte
Instalațiuni complete de lăptărie toate aparatele și unelte pentru lăptărie

CANE DE TABLE DE OȚEL pentru transportul laptelui

Renumite Centrifuge de Lapte
ALFA, NAVAL, ETC.
Devis și proiecte gratis. Pentru orice lămuriri a se adresa la

E. WOLFF
-BUCUREȘTI.- STRADA SF. DUMITRU No. 3-

Țuică de Florica
Lacrima de Prune
Țuica de Golești
(Marca de Comerț este depusă la Tribunalul Argeș)
Țuica este fabricată din prune; singură nevătămătoare sănătăței; cel mai bun apertissant.
Nu trebuie să lipsească din nici o casă

Mare Depozit la gara Golești
Cererile pentru en gros să se adreseze la **ION R. RĂDULESCU, - Pitești.**

Girant: State Elefterescu.-(Telefon «Epoca»).